

Sygn. akt III W 1792/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016r.

Sąd Rejonowy Lublin Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Tatarczak

przy udziale Protokolanta: Anny Kuli

przedstawiciela Komendanta Straży Miejskiej w Lublinie: Wandy Grabowskiej

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2016r.

sprawy **M. W.**

syna K. i M. z domu B., urodzonego (...) w L.

obwinionego o to, że:

od dnia 03 lipca 2015 r. w terminie 7 dni przy ulicy (...) w L. oraz w dniu 02 września 2015 r. w godz. 08.00 – 20.00 przy ulicy (...) w L., jako właściciel samochodu marki H. o numerze rejestracyjnym (...) nie wskazał na żądanie Straży Miejskiej Miasta L. komu powierzył do kierowania lub używania swój pojazd, którego kierujący w dniu 24 czerwca 2015 r. o godz. 08.50 na ulicy (...) w L. przekroczył dopuszczalną prędkość o 20 km/h popełniając wykroczenie z art. 92a kw

tj. o czyn z art. 96§3 kw

I. obwinionego **M. W.** uznaje za winnego tego, iż do dnia 10 lipca 2015r. w L. jako właściciel samochodu marki H. o numerze rejestracyjnym (...) nie wskazał na żądanie Straży Miejskiej Miasta L. komu użyczył do kierowania lub używania wspomniany pojazd w dniu 24 czerwca 2015r., czym wyczerpała dyspozycję art. 96§3 kw w zw. art. 96§1 kw z art. 129b ust. 3 pkt 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym (Dz.U. tj. z 2012r., nr 1137, poz. 1448) i za to na podstawie art. 96§3 k.w. w zw. art. 96§1 kw wymierza obwinionemu karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) złotych;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 zł (trzydzieści) tytułem opłaty oraz kwotę 100 zł (sto) tytułem kosztów postępowania

Sygn. akt III W 1792/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. W. w szczególności w okresie czerwiec – wrzesień 2015r. pozostawał właścicielem samochodu marki H. o nr rej. (...). (wyjaśnienia obwinionego k. 25v)

W dniu 24 czerwca 2015r. usytuowany przy ulicy (...) w L. fotoradar SM-RD(...)o godzinie 08:50:12 zarejestrował fakt przekroczenie dozwolonej prędkości o 20 km/h prze osobę kierującą samochodem marki H. o nr rej. (...). (wydruk z raportu sad, świadectwo legalizacji k. 3-3v)

Wobec powyższego Straż Miejska Miasta L. przesała M. W. kopię raportu z fotoradaru wraz z drukami oświadczeń, na których winien był wskazać dane personalne osoby, która kierowała pojazdem w dniu 24 czerwca 2015r. W treści wezwania wskazano dwa alternatywne sposoby wykonania tego obowiązku. Pierwszy - wypełnienie i przesłanie do Straży Miejskiej Części A załącznika z oświadczeniem w terminie 7 dni. Drugi - osobiste stawiennictwo w terminie 7 dni w siedzibie Straży Miejskiej. M. W. skierowaną do niego korespondencję odebrał 3 lipca 2015r. i zapoznał się z nią. Jedyne telefonicznie poinformował Straż Miejską Miasta L., iż żona kierowała jego samochodem w dniu 24 czerwca 2015r. (pokwitowanie odbioru k.4, wyjaśnienia obwinionego k. 25v)

Do dnia 18 sierpnia 2015 r. obwiniony nie wywiązał się jednak z tego obowiązku. W związku z tym Straż Miejska Miasta L. ponownie wezwała właściciela pojazdu – M. W. do wskazania kierującego pojazdem w wyżej wymienionym dniu. Wezwanie w imieniu obwinionego odebrała w dniu 20 sierpnia 2015 r. jego żona A. W. (potwierdzenie odbioru k.5). Obwiniony zapoznał się pismem, ale ponownie nie złożył pisemnego oświadczenia i nie stawiał się na wezwanie do Straży Miejskiej Miasta L.. (wyjaśnienia obwinionego k.25v)

M. W. ma 29 lat, jest żonaty, ma dwie osoby na utrzymaniu. Z zawodu jest fizjoterapeutą. Pracuje jednak jako górnik osiągając dochód w wysokości około 4.000 złotych. Pozostaje właścicielem samochodu o wartości około 40.000 zł. (dane obwinionego k.25).

Obwiniony M. W. (k.25-25v) przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Potwierdził fakt otrzymania wezwania od Straży Miejskiej Miasta L., w którym był zobowiązany do pisemnego podania danych kierowcy poruszającego się jego pojazdem w dniu 24 czerwca 2015r., względnie osobistego stawiennictwa w siedzibie Straży. Nie złożył pisemnego oświadczenia i nie pojechał do siedziby Straży Miejskiej z uwagi na brak czasu. Jedyne telefonicznie poinformował, że pojazd prowadziła jego żona.

W ocenie Sądu wyjaśnienia obwinionego są prawdziwe. Brak podstaw aby kwestionować wiarygodność jego słów, skoro korespondują z pozostałymi dowodami.

Dowody w postaci wydruku z wideorejestratora wraz ze świadectwem legalizacji (k. 3-3v), potwierdzeń odbioru pism (k.4,5), wezwania, skierowanego do obwinionego (k. 17-18), ze względu na swój charakter i rzeczowy walor nie budziły wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności. Żadna ze stron nie kwestionowała tych dokumentów.

Przystępując do kwalifikacji prawnej czynu Sąd zważył, co następuje:

Czyn obwinionego stanowi wykroczenie stypizowane w art. 96§3 k.w.

Do znamion wykroczenia z art. 96§3 k.w. należy zachowanie sprawcy, który wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Wykroczenie określone w tym przepisie ma na celu m.in. ustalenie kierującego pojazdem w razie popełnienia przestępstwa lub popełnienia wykroczenia z udziałem tego pojazdu. Przepis ten należy rozważać w kontekście art. 78 ust. 4 ustawy prawo o ruchu drogowym (Dz. U. 2005 nr 108 poz. 908 z późn. zm) zgodnie z którym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

Dokonując subsumpcji dostrzec trzeba, iż obwiniony jako właściciel samochodu marki H. nr rej. (...) w dniu 3 lipca 2015r. (data doręczenia) był wezwany do podania w terminie 7 dni komu użyczył do kierowania lub używania wspomniany pojazd w dniu 24 czerwca 2015r. M. W. miał wiedzę, iż osobą tą była jego żona. Pomimo tego w zakreślonym terminie tj. do dnia 10 lipca 2015r. nie wskazał jej danych w żądanej przez Straż Miejską Miasta L. formie – pisemnie, albo osobiście w siedzibie Straży.

Od strony podmiotowej czyn obwinionego charakteryzuje umyślność. Obwiniony będąc osobą dorosłą, sprawną umysłowo, prowadzącą ustabilizowany tryb życia, zdawał sobie sprawę z konsekwencji zaniechania ujawnienia danych

osoby kierującej pojazdem. Miał świadomość ciężącego na nim obowiązku. Wprawdzie telefonicznie przekazał żądane informacje. Wiedział jednak, iż ta forma nie jest właściwa – co przyznał na rozprawie.

Przystępując do wymiaru kary i innych rozstrzygnięć w sprawie Sąd zważył, co następuje:

Czyn przypisany M. W. cechuje się określonym stopniem społecznej szkodliwości. Pomimo dwukrotnego wzywania nie wykonał ciężącego na nim obowiązku. Obwiniona osiąga przy tym dochód wysokości około 4.000 zł, pozostaje właścicielem samochodu o wartości około 40.000 zł. Wraz z żoną ma na utrzymaniu dwójkę dzieci. W świetle w szczególności podniesionych okoliczności, w oparciu o art. 33§1 - §4 k.w., zasadne było wymierzenie M. W. kary grzywny w wysokości 300 zł. Zdaniem Sądu orzeczona sankcja osiągnie cele w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do obwinionego.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania wynika z zastosowania z art. 118§1 k.p.w. w zw. z §1 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłat za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenie (Dz.U. nr .118, poz. 1269). Z uwagi na wydanie wyroku uznającego M. W. za winnego wykroczenia należało zasądzić na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów postępowania, na które składały się wyłącznie zryczałtowane wydatki w kwocie 100 zł Obciążenie obwinionego opłatą w wysokości 30 zł wynika z art. 3 ust.1 w zw. z art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. tekst jednolity 1983r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.